

KATHA POLLIT

A nők metaforái

Mi van, ha a hold
soha nem is volt egy gyönyörű nő?
Nevezzük fekete vizet átszelő cápának.
Fülnek. Dobnak egy sivatagban.
Ablaknak. Csontcipőnek.

Mi van, ha a tengerről
kiderül, hogy sosem volt méhe?
Legyen felhő, kék, mint a nap születésekor.
Harangok és kérdések ünnepe.
Fogfájás. Egy elveszett iker.

Mi van, ha a nő
nem is a hold, nem is a tenger?
Mondjuk, a levegő térképe. Mondjuk, zöld parabola.
Zuzmó és az azt tápláló kő.
Nem eső. Eső.

FERENCZ Mónika fordítása